

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 67)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Απρίλιος 2015

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΛΗΜΗ!

Μεγάλη Παρασκευή. Πρὶν ἀκόμη δύση ὁ ἥλιος τῆς θλιβερῆς ἐκείνης ἡμέρας, ἕνας ἄλλος ἥλιος εἶχε δύσει. Ὁ ἥλιος αὐτὸς ἦταν ὁ Χριστός. Ἦλιος πνευματικός, ποὺ φώτιζε καὶ θέρμαινε τὸν κόσμο. Ὁ ἥλιος ποὺ βλέπουμε, γέρνει τὸ ἀπόγευμα πρὸς τὴ δύσι καὶ βασιλεύει. Φαίνεται πὺς χάνεται. Μὰ δὲν χάνεται, βασιλεύει, γιὰ νὰ ἀνατείλῃ ἄλλου καὶ νὰ φωτίσει ἄλλους κόσμους. Καὶ ὁ Χριστὸς πάνω στὸ σταυρὸ γέρνει σὰν τὸν ἥλιο τὴν ἀγία του κεφαλή, λέει τὸ «τετέλεσται» (Ἰωάν. 19-30) καὶ παραδίδει τὸ πνεῦμα του στὸν οὐράνιο Πατέρα.

Πάει νὰ φωτίσῃ ἄλλους κόσμους, ὅπου ζοῦνε αἰωνίως στὸ σκοτάδι. Πηγαίνει στὸν Ἄδη. Ὁ Χριστὸς νεκρὸς πάνω στὸν σταυρὸ! Τί θὰ γίνῃ τώρα τὸ σῶμα του; Αὐτοὶ ποὺ καταδικάζονταν σὲ σταυρικὸ θάνατο καὶ πέθαιναν πάνω στὸ σταυρὸ, μὰ δὲν βρισκόταν κανένας συγγενῆς καὶ φίλος, γιὰ νὰ τοὺς κατεβάσῃ ἀπὸ τὸ σταυρὸ, καὶ τοὺς θάψῃ, ἔμεναν ἔτσι πάνω στὸ ξύλο. Οἱ ὄρες περνοῦν. Ὁ ἥλιος πά-

ει νὰ βασιλέψῃ, καὶ ὁ Χριστὸς ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι πάνω στὸ σταυρὸ. Τί θὰ γίνῃ; Κανένας ἄλλος δὲν εὐεργέτησε τὸν κόσμο ὅπως ὁ Χριστός. Θὰ ἔπρεπε, λοιπόν, πολλοὶ νὰ βρεθοῦν κοντά του. Ποῦ εἶναι οἱ μαθηταί; Ποῦ ὁ Πέτρος; Ποῦ οἱ χιλιάδες ἐκείνοι, ποὺ ὁ Χριστὸς θερά-



πευσε ἀπὸ διάφορες ἀσθένειες; Ποῦ οἱ πεινασμένοι, ποὺ χόρτασε στὴν ἔρημο; Κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν παρουσιάζεται. Γιατί; Δὲν τὸν ἀγαποῦν; Τὸν ἀγαποῦν, ἀλλὰ ὄχι μὲ τελεία ἀγάπη. Φοβοῦνται καὶ τρέμουν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ μακριά, ἀπὸ πολὺ μακριά, προσπαθοῦν νὰ ἀγναντέψουν τὸ Γολγοθά. Ἔτσι, ἡ ἀγάπη τοὺς ἀποδεικνύεται μικρῇ. Ἡ μεγάλη ἀγάπη εἶ-

ναι φλογερῇ. Τολμᾷ τὰ πάντα. Δὲν γνωρίζει δειλία. Στὸ λόφο τοῦ Γολγοθά ἔρχονται οἱ ἥρωες. Εἶναι δύο ἄντρες καὶ λίγες γυναῖκες. Θαυμάζει κανεὶς τὴν τόλμη τους. Δὲν φοβοῦνται. Ἄνδρες εἶναι ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, Βουλευτῆς, τόλμησε νὰ πάῃ ... (Συνέχεια στὴν 7^η σελίδα)

Όλοι γνωρίζαμε ότι η τελευταία Λειτουργία στην Αγία Σοφία έγινε την Τρίτη 29 Μαΐου 1453 και μετά η Πόλη άλώθηκε. Και όμως... η τελευταία Λειτουργία στην Αγία Σοφία έγινε στις 19 Ιανουαρίου του 1919 από τον παπα-Λευτέρη Νουφράκη (1872 - 1941) από τις Άλωνες Ρεθύμνου: «Τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1919 δυὸ ἑλληνικὲς μεραρχίες ποὺ εἶχαν σταλεῖ στην ἐκστρατεία τῆς Κριμαίας στάθμευσαν στὴν Κωνσταντινούπολη. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ Βασιλεύουσα βρισκόταν ὑπὸ «συμμαχικὴ ἐπικυριαρχία». Ὁ πατὴρ Λευτέρης Νουφράκης ὑπηρετοῦσε στὴ Β' Ἑλληνικὴ Μεραρχία. Ὅπως ἐκμυστηρεύτηκε στοὺς συντρόφους του «τὰ ὄνειρά του ἦταν νὰ ἀκουσθεῖ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ πάλι στὴν Ἁγία Σοφία». Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ ἐκκλησία λειτουργοῦσε ὡς τζαμί καὶ 4 ἄλλοι στρατιωτικοί, Φραντζῆς, Λιαρομάτης, Σταματίου καὶ Νικολάου, ἐπεσήμαναν στὸν ἱερέα πὼς μιὰ Λειτουργία θὰ προκαλοῦσε τοὺς Τούρκους. Ὅμως ὁ παπα-Λευτέρης ἦταν ἀποφασιστικὸς καὶ κατηγορηματικὸς - Ἄν δὲν ἔρθετε ἐσεῖς, θὰ πάω μονάχος μου! Μόνο ἔναν ψάλτη θέλω. Ἐσὺ, Κωνσταντῖνε (Λιαρομάτη), θὰ μοῦ κάνεις τὸν ψάλτη; - Ἐντάξει, παππούλη, τοῦ ἀπάντησε ὁ ταγματάρχης. Τελικὰ μαζὶ τους πῆγαν καὶ οἱ ἄλλοι. Μὲ τὴ βοήθεια ἐνὸς Ρωμηοῦ βαρκάρη κα-



τέβηκαν ἀπὸ τὸ πλοῖο καὶ βρέθηκαν στὴν ἐκκλησία. Στὸ χῶρο ποὺ βρισκόταν ἡ Ἁγία Τράπεζα ὁ παπὰ Λευτέρης τοποθέτησε ἕνα μικρὸ τραπεζάκι. Βάζει τὸ πετραχῆλι του καὶ ἀρχίζει τὴ Λειτουργία. Ἡ ἐκκλησία σιγά-σιγά γεμίζει μὲ μουσουλμάνους ποὺ ἔχουν ἔρθει γιὰ τὴ δικὴ τους προσευχή. Δὲν ξέρουν πὼς νὰ ἀντιδράσουν σ' αὐτὸ ποὺ συμβαίνει. Σύντομα, ἡ Θεία Λειτουργία στὴν Ἁγία Σοφία ἔχει ὀλοκληρωθεῖ. Ἐνα ὄνειρο δεκάδων γενεῶν Ἑλλήνων ἔχει γίνει πραγματικότητα. Ὁ παπὰ-Λευτέρης Νουφράκης καὶ οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ βγαίνουν ἀπὸ τὴν Ἁγία Σοφία καὶ κατευθύνονται πρὸς τὴν προκυμαία, ὅπου τους περιμένει ἡ βάρκα. Ἐνας μεγαλόσωμος Τούρκος τοὺς ἀκολουθεῖ, σηκώνει ἕνα ξύλο καὶ ὀρμᾶ νὰ χτυπήσει τὸν παπὰ-Νουφράκη. Ὁ ἥρωικὸς παπὰς σκύβει νὰ προφυλαχθεῖ, ἀλλὰ ὁ

Τούρκος καταφέρνει καὶ τὸν χτυπᾶ στὸν ὦμο. Ὁ ταγματάρχης Λιαρομάτης καὶ ὁ λοχαγὸς Σταματίου ἀφοπλίζουν τὸν Τούρκο ποὺ ἦταν ἔτοιμος νὰ δώσει τὸ τελειωτικὸ χτύπημα στὸν παπὰ καὶ ὄλοι μαζὶ καταφέρνουν νὰ διαφύγουν. Ἀκολούθησε διπλωματικὸ ἐπεισόδιο καὶ οἱ «σύμμαχοι» διαμαρτυρήθηκαν ἔντονα στὸν πρωθυπουργὸ Ἐλευθέριο Βενιζέλο, ὁ ὁποῖος ἀναγκάστηκε νὰ ἐπιπλήξει τὸν παπὰ-Λευτέρη

Νουφράκη. Ὁ παπα-Λευτέρης πέθανε στην Ἀθήνα στὶς 5-8-1941 στοὺς Ἀμπελοκήπους ὕστερα ἀπὸ κρουπαγήματα ποὺ ὑπέστη στὴν Ἀλβανία. Ὅταν κηρύχτηκε ὁ πόλεμος, πῆγε σὰν ἐθελοντής, ἐνῶ εἶχε βγεῖ στὴν σύνταξη. Σήμερα δὲν ὑπάρχει καμμία προτομή του καὶ κανένας δρόμος δὲν φέρει τὸ ὄνομά του.

ΤΟ ΧΤΙΣΙΜΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ



Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ὅσα λέγονται καὶ θρυλοῦνται γιὰ τὴν Ἁγία Σοφία εἶναι κατὰ κύριο λόγο δεμένα μὲ τὸ λαό, τὴν πίστη του, τὶς προσδοκίες του καὶ τὴν ἴδια τὴ θεϊκὴ παρέμβαση. Ἦταν ὁ καιρὸς ποὺ ὁ βασιλιάς στὴν Πόλη εἶχε ἀποφασίσει νὰ χτίσει τὴν Ἁγία Σοφία. Εἶχε καλέσει τὸν πρωτομάστορα κι' ὁ τελευταῖος εἶχε κάμει ἕνα κι' ὕστερα ἄλλο, κι' ὕστερα ἄλλα σχέδια, πῶς νὰ χτιστεῖ ἡ μεγάλη ἐκκλησία. Κανένα ὅμως δὲν εὐχαριστοῦσε τὸ Βασιλιά. Ἦθελε κάτι ἄλλο, πολὺ πῖδ σπουδαῖο. Κι' ὁ πρωτομάστορας ὅλο καὶ σκεφτόταν τί νέο σχέδιο νὰ φτιάξει. Μία Κυριακὴ, τὴν ὥρα ποὺ τελείωνε ἡ Λειτουργία, ζύγωσε πρῶτα ὁ Βασιλιάς νὰ πάρει τὸ ἀντίδωρο, ἐκεῖνο ὅμως τοῦ ξεφεύγει ἀπὸ τὸ χέρι καὶ πέφτει χάμω. Μιὰ στιγμή ἀργότερα παρουσιάζεται μιὰ μέλισσα ποὺ φτεροκοποῦσε πρὸς τὸ ἀνοικτὸ παράθυρο, κρατώντας τὸ πε-

μένο ἀντίδωρο τοῦ Βασιλιά. Βγάνει ἀμέσως διαταγὴ ὁ Βασιλιάς, ὅσοι ἔχουν μέλισσα νὰ τὰ ἀνοίξουνε καὶ νὰ ψάξουν, γιὰ νὰ βρεθεῖ. Ψάχνει καὶ ὁ πρωτομάστορας στὰ δικά του τὰ μέλισσα καὶ τί βλέπει; Εἶχανε κάτσει οἱ μέλισσες μέρες πρὶν καὶ εἶχανε φτιάξει μὲ τὸ κερὶ μέσα στὴν κυψέλη μιὰ ἐκκλησία πανέμορφη καὶ σκαλιστὴ καὶ μεγαλοπρεπῆ, ποὺ δὲν εἶχε ὅμοια τῆς σ' ὀλόκληρη τὴν Οἰκουμένη. Ὅλες οἱ λεπτομέρειες εἶχαν γίνει στὴν ἐντέλεια μέσα καὶ ἔξω στὴν ἐκκλησία. Ἡ πόρτα τῆς ἀνοιχτῆ, ὁ τροῦλος ἔτοιμος, οἱ κολόνες στὴ θέση τους, ὡς καὶ ἡ Ἁγία Τράπεζα τελειωμένη. Τὴν εἶχαν ἀποτελειώσει σ' ὅλα τῆς τὴν ἐκκλησία καὶ ἀπάνω στὴν Ἁγία Τράπεζά τῆς, εἶχε φέρεи ἐκεῖνη ἡ μέλισσα καὶ εἶχε ἀποθέσει τὸ ἀντίδωρο τοῦ Βασιλιά. Εἶδε τὴν ἐκκλησία ὁ πρωτομάστορας καὶ θάμαξε μὲ τὸ τέλειο σχέδιό τῆς. Τὴν εἶδε κατόπιν καὶ ὁ Βασιλιάς καὶ ἔγινε ὅλο χαρά. Τὸ σχέδιο ποὺ εἶχανε φτιάξει οἱ μέλισσες, ἔγινε τὸ σχέδιο ποὺ χτίστηκε ἡ Ἁγία Σοφία. Τὸ θροῦλο αὐτὸ τὸ διηγῶνταν στὴ Βιζύη τῆς Θράκης, τὴν ἰδιαιτέρη πατρίδα τοῦ Γεωργίου Βιζυηνοῦ, τὸν ὁποῖο διέσωσε στὴν ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ Ἀθίδες - Αὔραι. Μιλώντας ὅμως γιὰ τὴ δημιουργία τοῦ ναοῦ, δὲν μπορούμε νὰ μὴν ἀναφέρουμε τὴν πρωταρχικὴ θεϊκὴ παρέμβαση, κατὰ τὴν ὁποία ἕνας ἄγγελος ἐπισκέφθηκε τὸν αὐτοκράτορα στὸ ὄνειρό του καὶ τοῦ ἀποκάλυψε τὰ σχέδια τοῦ ναοῦ ποὺ ἠθέλε νὰ ἀνεγείρει. Φυσικά, ὄχι μὲ τὴν κάθε μοναδικὴ λεπτομέρεια ποὺ χαρακτηρίζει τὸ ναό, ἀλλὰ τὴ γενικὴ σύλληψη τοῦ σχεδίου, τὴν ὁποία θὰ ὑλοποιούσαν μὲ τρόπο πραγματικὰ μοναδικό, ὁ ἀρχιτεκτόνας Ἀνθέμιος ἀπὸ τὶς Τράλλεις, μὲ τοὺς δυ-

ὁ καταπληκτικὸς βοηθὸς του, τὸν Ἰσιδώρο καὶ τὸν Ἰγνάτιο.

Η 1^η ΦΟΡΑ ΠΟΥ ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΕ Η 25^η ΜΑΡΤΙΟΥ ΩΣ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ



Ἡ 25^η Μαρτίου, ὡς ἡμέρα τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας, γιορτάστηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἀθήνα τὸ 1838 καὶ ἀπὸ τότε καθιερώθηκε με θρησκευτικὴ εὐλάβεια σὲ ὅλο τὸ πανελλήνιο. Ἡ καθιέρωση τῆς ἐορτῆς ὀφείλεται στὴν ἐπιμονὴ καὶ τὸ πείσμα τοῦ Δημάρχου τῆς Ἀθήνας Δήμ. Καλλιφρονᾶ (1805 – 1879). Ὁ Δήμαρχος ἦρθε σὲ ρήξη μετὰ τὴν Βαυαρικὴ διοίκηση. Ὁργάνωσε μόνος του τὸν ἐορτασμὸ καὶ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος κατάφερε νὰ δώσει πανηγυρικὴ ἀτμόσφαιρα, πού εὐχαρίστησε τοὺς 17.000 Ἀθηναίους, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν, τότε, στὴν πρωτεύουσα. Συγκεκριμένα, σηματολόγησε τὴν πόλη καὶ καθάρισε τὶς (λιγοστὲς) πλατείες. Ὁ ἐορτασμὸς ἄρχισε τὴν παραμονὴ τὸ βράδυ μετὰ 21 κανονιοβολισμούς. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα, Παρασκευὴ πρωί, ἀνήμερα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἡ Ἀθήνα ξύπνησε μετὰ 21 νέους κανονιοβολισμούς. Ἀριθμὸς συμβολικὸς, πού συνδύαζεται μετὰ τὸ 21 τῆς ἐπανάστασης. Ἄρχισαν, ἔπειτα, νὰ χτυποῦν πανηγυρικὰ οἱ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν. Τὸ πρωί, τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1838, ἐψάλη δοξολο-

γία στὸν, τότε, Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης (στὴν ὁδὸ Αἰόλου), στὴν ὁποία, καὶ μόνον ἐκεῖ, παρβρέθηκε καὶ ὁ Ὅρθον ντυμένος μετὰ τὴν παραδοσιακὴ φουστανέλα. Τὸ ἀπόγευμα ὁργανώθηκε ἀπὸ τὸ Δημο χορὸς στὴν πλατεία τῶν παλαιῶν Ἀνακτόρων στὸ ὁποῖο συμμετείχαν ὅλοι οἱ νέοι τῆς πόλης ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ τους τάξη καὶ τοὺς παρακολούθησαν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἀγωνιστὲς τοῦ 1821. Ὁ Δήμαρχος, πάντα, φωταγώγησε μετὰ λαδοφάναρα τοὺς κεντρικοὺς δρόμους καὶ τὴν Ἀκρόπολη. Τέλος, οἱ Ἀθηναῖοι ἔμειναν ἀποσβολωμένοι ἀπὸ τὸ ὑπερθέαμα, ὅταν ἀντίκρισαν στὸ Λυκαβηττὸ φαναράκια πού τὰ κρατοῦσαν νεολαῖοι τῆς ἐποχῆς καὶ σχηματίζαν ἓνα τεράστιο φωτεινὸ σταυρὸ μετὰ τὶς λέξεις «Ἐν τούτῳ Νίκα». Ἔτσι, τὸ 1838 γιορτάστηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ 25^η Μαρτίου, ὡς μέρα μνήμης τῶν Ἑλλήνων Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821.

ΛΕΒΕΝΤΙΑ Ο ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ

«Ὅχι» στὸ γάμο τῶν ὁμοφύλων εἰσηγείται ὁ ἀρεοπαγίτης Χαράλαμπος Μαχαίρας, χαρακτηρίζοντας «ἀνυπόστατη» τὴν ἔνωση μετὰ τὰ «δεσμά» τοῦ γάμου δυὸ γυναικῶν, πού ἔγινε τὸν Ἰούλιο τοῦ 2008 στὸ δημαρχεῖο τῆς Τήλου. Ἄν καὶ ἡ συζήτηση τοῦ ὄλου θέματος στὸν Ἄρειο Πάγο ἀναβλήθηκε γιὰ τὸν ἐρχόμενον Νοέμβριο, ἐν τούτοις μετὰ τὴν εἰσήγησή του ὁ κ. Μαχαίρας ἀμφισβητεῖ εὐθέως τὴ νομιμότητα τοῦ πολιτικοῦ γάμου πού τέλεσαν οἱ δυὸ γυναῖκες, ἐπικαλούμενος ὅσα προβλέπονται στὸ ἰσχύον νομοθετικὸ πλαίσιο τῆς χώρας μας. Ὁ δικαστικὸς λειτουργὸς, ζητᾷ νὰ κριθεῖ ὡς «ἀνυπόστατος καὶ ἀνύπαρκτος ὁ γάμος αὐτός».

ΤΟ ΦΙΛΟΤΙΜΟ



Στὰ Δερβενά-
κια, διηγείται ὁ
Φωτάκος, ἓνα ἀ-
μούστακο τσομ-
πανόπουλο, ἀ-
κουμπισμένο
στὴν γκλίτσα
του, παρακο-
λουθοῦσε τὴ
μάχη μὲ τοὺς
Τούρκους τοῦ
Δράμαλη καὶ

προσευχόταν στὴν Παναγία νὰ βο-
θήσει τοὺς Ἕλληνες. Τὸν εἶδε ὁ Κο-
λοκοτρώνης καὶ τοῦ φώναξε: - Τί
στέκεσαι ἐκεῖ; Πήγαινε νὰ πολεμή-
σεις καὶ ἐσὺ τοὺς Τούρκους! - Δὲν ἔ-
χω ἄρματα, καπετάνιε, μὲ τί θὰ πο-
λεμήσω; - Μὲ τὴν γκλίτσα, ὦρέ, τοῦ
φωναίνει ὁ Γέρος. Λαχτάρησε ἡ καρ-
διὰ τοῦ τσομπανόπουλου, ἀναθάρ-
ρησε καὶ ἔτρεξε νὰ πολεμήσει. Τε-
λείωσε ἡ μάχη. Κατατροπώθηκε ἡ
στρατιὰ τοῦ Δράμαλη καὶ τὸ τσομ-
πανόπουλο, ἄρματωμένο μὲ τὰ λά-
φυρα τῶν Τούρκων, στέκει μπρο-
στὰ στὸν Γέρο τοῦ Μοριά, ἀγνώρι-
στο. - Ποιὸς εἶσαι; τὸν ρώτησε. - Τὸ
τσομπανόπουλο εἶμαι, ἀπάντησε ἐ-
κεῖνο. Μπράβο σου, ὦρέ... ἡ ἀπάν-
τηση τοῦ Γέρου. Αὐτὸ εἶναι τὸ φι-
λότιμο. Μιὰ κίνηση καρδιάς παλλη-
καρίας, γιὰ τὴν τιμὴ, τὴν ἀξιοπρέ-
πεια, ποὺ δὲν ζητᾶ ἀντάλλαγμα.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΝ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΦΡΑΝ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

Ἡ ἀνθρωπότητα ζεῖ σήμερα ἓνα ἄ-
νευ προηγούμενου παραλογισμού.
Τὰ πάντα θυσιάζονται στὸ ἀνθρώ-
πινο ἐγώ, ἀκόμα καὶ οἱ νεκροί. Ἡ
«Algodanza» εἶναι μιὰ ἐλβετικὴ ἐ-
ταιρεία ποὺ παίρνει ἀνθρώπινες

στάχτες καὶ ὄστᾶ καὶ τὰ μετατρέπει
σὲ διαμάντια. Θυμηθεῖτε πὼς τὰ δια-
μάντια εἶναι ἄτομα ἄνθρακα, ποὺ ἔ-
χουν ὑποστει πιέσεις καὶ ζυμώσεις
κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς, σὲ
ὑψηλές θερμοκρασίες γιὰ χιλιάδες,
ἂν ὄχι ἑκατομμύρια χρόνια. Τὸ ἀν-
θρώπινο σῶμα ἀποτελεῖται ἀπὸ
18% ἄνθρακα. Τὰ ἐν λόγω διαμάν-
τια ἀπευθύνονται σὲ ὄσους ἀποτε-
φρώνουν τοὺς νεκροὺς τοὺς καὶ ἐ-
κτὸς ἀπὸ διακοσμητικὴ ἀξία. Ὁ
Rinaldo Willy ποὺ ἴδρυσε τὴν
Algodanza πρὶν ἀπὸ 10 χρόνια ὑ-
ποστηρίζει ὅτι δὲν ὑπάρχει καλύτε-
ρο κειμήλιο ἀπὸ τὰ διαμάντια του!
(Ἱστολ. Ξυπνήστε ρέ). Μέχρι τώρα
λέγαμε τὸ γνωμικὸ «ὁ θάνατός σου
ἢ ζωὴ μου». Τώρα θὰ λέμε «ὁ θάνα-
τός σου τὰ κάλλη μου». Ὁ ἄνθρω-
πος ἔχει καταντήσει τὸ φθηνότερο
πράγμα στὸν κόσμο, τὸ εὐχερέστερο
γιὰ ἐκμετάλλευση, ἀντικείμενο. Ὅχι
μόνο ὅσο ζεῖ, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνα-
τον! Ὑπενθυμίζουμε πὼς ἐδῶ καὶ
χρόνια τὰ δολοφονημένα ἔμβρυα ἐ-
κτρώσεων, γίνονται βελτιωτικὰ
τροφῶν καὶ καύσιμη ὕλη! (Ὁρθόδο-
ξος Τύπος 30-1-2015, σελὶς 2)

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Πολὺ σημαντικὸ ρόλο ἔπαιξαν τὰ
μοναστήρια στὴν ἐπανάσταση, ὅ-
που ὑπῆρχαν καλόγεροι ἐμπειρικοὶ
γιατροὶ ποὺ θεράπευαν τοὺς τραυ-
ματισμένους Ἕλληνες ἀγωνιστές.
Τὸ γεγονός ὅτι τὰ περισσότερα ἦ-
ταν ... «ἀετοφωλιές» ἔδινε τὸ χρόνο
στοὺς τραυματίες νὰ θεραπευτοῦν
ἀφοῦ δὲν κινδύνευαν ἀπὸ τοὺς
Τούρκους. Ἔτσι πολὺ συχνὰ μετέ-
φεραν τοὺς τραυματισμένους στὰ
νοσοκομεῖα - μοναστήρια γιὰ νὰ γί-
νουν καλά, ὅπως στὴ Μονὴ τῆς Ζω-
οδόχου Πηγῆς Καστρίου στὸν Ταύ-
γετο, ὅπου ὑπῆρχε εἰδικὸ συνταγο-

λόγιο μὲ βότανα ὅπως τὸ σαρκόχορο-
το, ποὺ ἔθρεφε γρήγορα τὶς πληγές,
ἢ τὸ χιλιόφυλλο, ὅπως τὸ ὀνομάζει
ὁ Διοσκουρίδης, ἓνα φυτὸ ποὺ στα-
ματᾷ τὴν αἰμορραγία. Τοὺς μετέφε-
ραν ἐπίσης στὴ Μονὴ Ὁσίου Λουκᾶ
Βοιωτίας, στὴ Μονὴ Προδρόμου
Δημητσάνας Ἀρκαδίας, στὴ Μονὴ
Θεοτόκου Νεμέας (Παναγία τοῦ
Βράχου) καὶ στὴ Μονὴ Προυσῶν
Εὐρυτανίας, ὅπου νοσηλεύτηκε ὁ
Καραϊσκάκης μὲ πνευμονικὴ φυμα-
τίωση. Διάσημο μοναστήρι ποὺ εἶχε
μετατραπεῖ σὲ νοσοκομεῖο, ἦταν ἐ-
πίσης ἡ Μονὴ Φανερωμένης στὴ Σα-
λαμίνα, ὅπου ὁ ἡγούμενος καὶ περι-
φημος ἐμπειρικὸς γιατρὸς Γρηγό-
ριος, μετὰ τὴ μύησή του στὴ Φιλικὴ
Ἐταιρεία, τὴ μετέτρεψε σὲ μόνιμο
νοσοκομεῖο, ποὺ δεχόταν τραυματί-
ες ἀπὸ ὅλα σχεδὸν τὰ μέτωπα τοῦ
Ἀγῶνα. Ἡ Μονὴ Προφήτου Ἡλία
Χριστοῦ Φωκίδος, ποὺ ἦταν ὀρη-
τήριο - στρατηγεῖο καὶ νοσοκομεῖο
γιὰ τοὺς ἀγωνιστὲς τῆς Φωκίδος. Τὴ
Μονὴ Κάτω Ἁγίου Γεωργίου Ἄρ-
γους ποὺ ὁ ἡγούμενος καὶ ἐμπειρι-
κὸς γιατρὸς Δανιὴλ τὴν εἶχε κάνει
ἀπόρρητη, ἀλλὰ καὶ τὴ Μονὴ Με-
γάλου Σπηλαίου Καλαβρύτων Ἀχα-
ΐας δὲν κατάφεραν νὰ τὶς κυριεύ-
σουν ποτὲ οἱ δυνάμεις τοῦ Ἱμπραήμ.

ΘΑ ΡΩΤΗΣΩ ΤΗ Γῆ

Φιλονικοῦσαν δυὸ χωρικοὶ γιὰ τὰ
σύνορα τῶν χωραφῶν τους, καὶ μὴ
μπορῶντας νὰ βροῦν λύσι κατέφυ-
γαν σὲ ἓναν γέροντα μοναχό. Ἐκεῖ-
νος τοὺς ἄκουσε προσεκτικὰ καὶ ὕ-
στερα τοὺς εἶπε: - θὰ ρωτήσω τὴν γῆ
γιὰ τὸν ἰδιοκτήτη της. Πῆγαν, λοι-
πόν, στὸ χωράφι κι' ὁ γέροντας ἔ-
σκυψε στὴν διαφιλονικούμενη γῆ
νὰ τὴ ρωτήση. Κατόπιν σηκώθηκε
λέγοντας. Πῆρα τὴν ἀπάντηση ἀπὸ
τὴν γῆ. - Τί σοῦ εἶπε λοιπόν; Μοῦ

εἶπε: Αὐτοὶ ἀνήκουν σὲ μένα, ὄχι ἐ-
γὼ σὲ ἐκείνους.

ΤΟ ΩΡΑΙΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ



Κάποτε τὸ λι-
οντάρι ἀπεφά-
σισε νὰ παν-
τρευθῆ καὶ ὄ-
λα τὰ ζῶα ἤ-
θελαν τὸ κα-
θένα νὰ τοῦ
πάη, ὅ,τι κα-
λύτερο μπο-
ροῦσε, μία καὶ
ἦταν ὁ βασι-
λιάς τους. Τὴν

καθωρισμένη ἡμέρα μπῆκαν στὴν
σειρὰ καὶ τὸ καθένα, ἀφοῦ ἀπόθετε
τὸ δῶρο του, τοῦ εὐχόταν «εὐτυχι-
σμένη ζωὴ». Ἦρθε καὶ τὸ φίδι κρα-
τώντας στὸ στόμα του ἓνα τριαντά-
φυλλο. Μόλις τὸ εἶδε τὸ λιοντάρι
τοῦ φώναξε. Μὴν κάνης τὸν κόπο
νὰ ρθῆς μέχρι ἐδῶ. Τὸ δῶρο σου δὲν
τὸ δέχομαι. Γιατί γνωρίζω πὼς πίσω
ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὠραῖο τριαντάφυλλο
κρύβεται τὸ δηλητήριό σου. Δὲν θέ-
λω καμιὰ σχέσι μαζί σου.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟΛΜΗ (Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1^η σελίδα)

... στὸν Πιλάτο καὶ τοῦ ζητεῖ νὰ ἐπι-
τρέψη νὰ πάρη τὸ σῶμα τοῦ Χρι-
στοῦ καὶ νὰ τὸ ἐνταφιάση. Μαζί
του ἔρχεται καὶ ὁ Νικόδημος, καὶ
λίγες γυναῖκες, ποὺ εἶναι γνωστὲς
στὸν χριστιανικὸ κόσμον ὡς μυροφό-
ρες γυναῖκες. Αὐτὴ ἦταν ἡ ἁγία
συντροφία ποὺ ἀνέβηκαν στὸ φρι-
κτὸ Γολγοθὰ καὶ ξεκρέμασαν τὸ
Χριστὸ ἀπὸ τὸ σταυρό. Θάρρος καὶ
τόλμη χρειάστηκαν ὁ Ἰωσήφ καὶ ὁ
Νικόδημος μαζί μὲ τὶς μυροφόρες
γυναῖκες γιὰ νὰ ἐκπληρώσουν τὸ ἱε-
ρὸ καθῆκον τους πρὸς τὸν Χριστὸ.
Ὅ,τι δὲν τόλμησαν νὰ κάνουν οἱ

πολλοί, τὸ ἔκαναν οἱ λίγοι αὐτοὶ ἄνθρωποι. Καὶ παραμένουν αἰώνια παραδείγματα θάρρους γιὰ τὶς χριστιανικὲς ψυχὲς ὄλων τῶν αἰώνων. Κι' ἐμεῖς, ποὺ ζοῦμε στὸν 21ον αἰῶνα, τῆς μεγάλης ἀποστασίας καὶ διαφθορᾶς, ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ θάρρος καὶ τόλμη, γιὰ νὰ ἐκπληρώσουμε τὰ χριστιανικά μας καθήκοντα. Σὲ καλοῦν, Χριστιανέ μου, σ' ἕνα τραπέζι. Οἱ περισσότεροὶ ἄνθρωποι, κάθονται καὶ σηκώνονται ἀπὸ τὸ φαγητὸ χωρὶς προσευχή. Σὺ, ποὺ εἶσαι καλεσμένος, τί θὰ κάνης; Ἄν φοβηθῆς τὰ εἰρωνικά χαμόγελα τῶν ἄλλων, δὲν θὰ κάνης τὸ σταυρό σου. Θὰ εἶσαι τότε ἀνάξιος μαθητὴς ἐκείνου, ποὺ σταυρώθηκε γιὰ σένα. Ἄνθρωπέ μου, νίκησε τὴ δειλία καὶ τὸ φόβο, σήκω ὄρθιος κάνε τὸ σταυρό σου, κι' ἄς γελάση ὁλος ὁ κόσμος. Θάρρος καὶ τόλμη χρειάζεται. Βρίσκεσαι σὲ ἕνα κύκλο ἀνθρώπων ποὺ δὲν πιστεύουν τίποτε καὶ ἀρχίζουν νὰ βρίζουν καὶ νὰ βλαστημοῦν τὰ ὄσια καὶ τὰ ἱερὰ τῆς θρησκείας μας. Τί θὰ κάνης; Ἄν εἶσαι δειλὸς καὶ ἀνανδρὸς, θὰ σιωπήσης. Θὰ ἀφήσης τὸ Χριστὸ ἐκτεθειμένο στὶς ὑβρεῖς. Αὐτοὶ οἱ ἄπιστοι φτύνουν τὸ Χριστὸ χειρότερα ἀπὸ τοὺς σταυρωτὲς του, καὶ ἐσὺ δὲν θὰ διαμαρτυρηθῆς γιὰ τὶς βλασφημίες τους; Χριστιανέ μου, νίκησε τὴ δειλία, ἀνοιξε τὸ στόμα σου καὶ μίλησε γιὰ τὸ Χριστό. Τὸ ἴδιο θὰ χρειαστεῖ σὲ πολλὲς περιστάσεις. Σὲ καλοῦν νὰ κλέψεις, νὰ ἀδικήσεις, νὰ συκοφαντήσεις, νὰ ἀπιστήσεις, νὰ ἀπατήσεις, νὰ προδώσεις καὶ ἄλλα πολλὰ. Τί θὰ κάνεις τότε; Θὰ κάνεις τὸ σταυρό σου καὶ θὰ βαδίσης χριστιανικά; Ἡ θὰ κοιτάξεις μὴ σὲ κακοχαρκτηρίσουν καὶ σὲ ἀπομονώσουν; Ἡ θὰ φοβηθῆς μήπως σὲ μειώσουν, σὲ διώξουν ἢ σὲ συκοφαντήσουν;

Ἀπὸ τὰ μικρὰ ἕως τὰ μεγάλα ζητήματα τῆς ζωῆς ὁ Χριστιανὸς πρέπει νὰ βαδίζει μὲ τόλμη καὶ ἀποφασιστικότητα καὶ νὰ μὴ φοβάται. Καὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ θὰ εἶναι πάντοτε βοηθός.

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ



Ὅσο καὶ ἂν αὐτὸ ἀκούγεται ἐκπληκτικό, σύμφωνα μὲ δημοσίευμα τῆς τουρκικῆς ἐφημερίδας Milliyet, μιὰ χαμένη νῆσος, ἡ δεκάτη Πριγκηπόννησος μὲ τὴν ἱστορικὴ ὀνομασία Βόρδωνες, ἔξω ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, ἀναδύθηκε λόγω τῶν πρόσφατων σεισμικῶν δονήσεων καὶ ἀποκαλύφθηκε, περίπου 500 μέτρα ἀπὸ τὴν ἀκτὴ. Ἡ ἀποκάλυψη αὐτὴ ἔχει μεγάλη ἱστορικὴ ἀλλὰ κυρίως ἑλληνορθόδοξη θρησκευτικὴ σημασία, γιὰ τὴ χαμένη αὐτὴ Πριγκηπόννησος ἦταν Κέντρο Ὁρθόδοξου μοναχισμοῦ στὸ ὁποῖο συνήθιζε νὰ πηγαίνει καὶ νὰ «ἀναπαύεται» ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Μέγας Φώτιος καὶ ὅπου τελικὰ ἐτάφη. Νὰ σημειωθεῖ ὅτι λίγο μετὰ τὴν ἀνάδυση τῆς 10ης πριγκηποννήσου, εὐρέθηκε ἀπὸ ἀρχαιολόγους (μετὰ ἀπὸ 800 χρόνια ἀφάνειας) ἕνας ἄλλος τόπος ποὺ σχετίζεται μὲ τὸν Μέγα Φώτιο, ἡ χαμένη I. Μονὴ τῆς Ἁγίας Σκέπης στὸ Βόσπορο, ὅπου ὁ Μ. Φώτιος εἶχε ἐξοριστεῖ. Ὁ Μ. Φώτιος, ὡς γνωστόν, κατεδίκασε τὸ φιλιόκβε καὶ τὶς ἄλλες καινοτομίες καὶ παρεκτροπὲς ποὺ ἔχει υἱοθετήσει διαχρονικά ὁ παπισμὸς καὶ προώθησε ἀντίστοιχες καταδικαστικὲς συνοδικὲς ἀποφάσεις, γι' αὐτὸ καὶ ἀποτελεῖ

«κόκκινο πανί» για τους δυτικούς
καὶ θεωρεῖται Προστάτης τῆς Ὁρ-
θοδοξίας ἀπὸ τὴν παπικὴ αἵρεση.



ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου 6.00 μ.μ.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου 6.00 μ.μ.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου 6.00 μ.μ.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ἱερὸν Εὐχέλαιον 5.30 μ.μ.

Ἀκολουθία τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου
6.00 μ.μ.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 π.μ.

Ἀκολουθία Σταυρώσεως 6.00 μ.μ.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ἀκολουθία Ἀποκαθήλωσης 8.00 π.μ.

Ἀκολουθία Ἐπιταφίου 7.00 μ.μ.

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 π.μ.

Ἀκολουθία Ἀναστάσεως 11.00 μ.μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης 7.00 μ.μ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

ΑΓΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ

ΑΝΩ ΣΟΥΛΙ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

13-4-2015

Ἀπόγευμα: 6.00 μ.μ.

Μέγας Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς
καὶ Ἀρτοκλασία, χοροστατοῦντος
τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου
μας Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμα-
ρουσίου κ' Ὁρωποῦ κ.κ. Κυρίλλου

ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

14-4-2015

Πρωί: 7.30 - 10.30 π.μ.

Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία

Ἀπόγευμα: 6.00 μ.μ.

Παράκλησις εἰς τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε Κυριακὴ: 7.30 - 10.15 π.μ.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸν

ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου

Κάθε Τετάρτη σὺν 6.00 μ.μ.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ Εἰς τὸν ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ

9.00 - 1.00 πρὼτὶ ἀνοικτὰ

1.00 - 5.00 Μεσημέρι κλειστὰ

5.00 - 7.00 ἀπόγευμα ἀνοικτὰ

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαὴλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σούλι Μαραθῶνος, **Ἰστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δ/ντής: Ἀρχιμ. Ραφαὴλ Ἀλιπαραμάκης, τηλ. 22940-61151 κ' 6944359953,

E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές καὶ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται εἰς

Διεύθυνση: π. Ραφαὴλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.